

МОТИВИ към Решение № 17/11.03.2024 г. по АНД № 52/2024 година на Районен съд Раднево.

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 375 от НПК.

С постановление за прекратяване на наказателното производство от 16.02.2024 г. прокурор при Районна прокуратура – Стара Загора, ТО – Раднево е установил, че са налице основанията на чл. 78А от НК по образуваното срещу **Х. С. Х.** – роден на ****, български гражданин, без образование, безработен, неженен, неосъждан /реабилитиран по чл.88а от НК/, ЕГН *****, по досъдебно производство по преписка № 327 – ЗМ-32/2024 г. по описа на Районна прокуратура Стара Загора, ТО - Раднево, за извършено престъпление по чл. 235, ал. 6 вр. ал. 1 от НК и е направил предложение пред Районен съд – гр. Раднево за освобождаване на подсъдимия **Х. С. Х.** от наказателна отговорност чрез налагане на административно наказание.

Представителят на РП Стара Загора, ТО - Раднево поддържа обвинението. Пледира, че са налице основания за освобождаване на подсъдимия от наказателна отговорност по реда на чл. 78а от НК, като размерът на административното наказание „Глоба” бъде съобразен с предвидения в разпоредбата на чл. 78а, ал.1 от НК минимум.

Обвиняемият **Х.** се явява лично в съдебно заседание. Признава вината си и изразява съжаление за стореното, като моли да му бъде наложено минимално наказание.

Служебният му защитник - адв. Ж. Ж. моли съда подзащитният му да бъде освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, което да бъде определено в минималния предвиден в закона размер.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

На 08.02.2017г. св. К.Г.Т. – технолог при ТП „Държавно горско стопанство“ гр.Стара Загора и колегата му А.Б.Б., съвместно със служителите на РУ – Раднево св.Д.Д.Д. и М.К., в изпълнение на служебните си задължения извършили проверка в частен дом с.Боздуганово общ.Раднево, собственост и обитаван от обв. **Х. С. Х.**. При проверката свидетелите установили, че в двора на имота си обв.Х. съхранява дърва за горене от дървесен вид „цер“. Дървата не били маркирани с контролна горска марка или с производствена или общинска марка. При проверката обв.Х. не представил превозен билет, удостоверяващ законния произход на дървата. Обяснил, че не разполага с такива документи, защото в периода между 01.02.2024г. и 08.02.2014г., на дата, която не може да конкретизира, е отишъл в местността „Шумата“ в землището на с. Боздуганово общ.Раднево, която представлява гора, и оттам събрал паднали дървета и части от такива, след което с каруца ги откарал в дома си, за да ги използва за горене. Не представил и редовно писмено позволение за събиране на паднала маса дърва, като заявил, че е получавал такова от компетентен орган. Видно от приложената справка от ТП „ДГС“

гр.Стара Загора, местността „Шумата“ е част от горска територия в землището на с. Боздуганово общ. Раднево. След извършено замерване било установено, че количеството на съхраняваните от обв. Х. дърва за горене е 0,5 куб. метра, а вида им е „цер“.

Свидетелят Т. съставил 2 бр. АУАН съответно за извършени нарушения по чл.213 ал.1 т.2 и по чл.274 ал.1 т.2 от Закона за горите, както и разписка серия ЮИДП № 053049/08.02.2024 г., с която процесните дърва за огрев са оставени на отговорно пазене на обв.Х..

Видно от изготвената по делото съдебно-оценителна експертиза, стойността на 0,5 куб. метра дърва за горене от дървесен вид „цер“ е 68,34 лева.

Предвид стойността на предмета на престъплението – 68,34 лева, който е много под размера на две минимални работни заплати, деянието на обв.Х. се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от този вид и следва да се квалифицира като „маловажен случай” по смисъла на чл.93 т.9 от НК.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от показанията на свидетелите К.Г.Т. и Д.Д.Д., АУАН Серия ЮИДП – 30 № 000560 от 08.02.2024г. разписка серия ЮИДП №053049 за отговорно пазене на вещи, както и от останалия доказателствен материал по делото.

При така приетата фактическа обстановка съдът счита, че с деянието си подсъдимият Х. С. Х. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 235, ал. 6 вр. ал. 1 от НК.

От субективна страна деянието е осъществено при форма на вината пряк умисъл по смисъла на чл. 11, ал. 2 от НК. Подсъдимият Х. е съзнавал общественоопасния характер на деянието / съзнавал е всички обективни признаци от състава на престъплението – придобитият от него дървен материал не е притежавал съответните марки/, предвиждал е общественоопасните последици и е искал настъпването им – въпреки съзнанието, че дървеният материал е придобит по незаконен начин подсъдимият е установил фактическо владение и го е съхранявал. Малкото количество и ниската стойност на дървесината са обстоятелства, които дефинират извършеното от Х. престъпление като „маловажен случай”, по смисъла на чл. 93, т. 9 от НК.

Преценката за прецизиране на деянието за „маловажен случай”, съобразно разпоредбата на чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс се реализира въз основата на всички фактическите данни по конкретното дело, отнасящи се до начина на извършване на деянието, вида и стойността на предмета му, вредните последици, данните за личността на дееца и всички други обстоятелства, които имат значение за степента на обществена опасност и моралната укоримост на осъщественото престъпно деяние.

В конкретния казус действително деянието се е изразило в незаконно събиране на паднала дървесина, като същото се явява с по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от

съответния вид.

Относително малкото количество дървесина и ниската стойност на същата, съставляват обстоятелства, които дефинират извършеното престъпление като такова по чл. 235, ал. 6 вр. ал. 1 от Наказателния кодекс.

При това положение са налице предпоставките за приложение на чл. 78а по отношение на обвиняемия Х., поради което съдът го освободи от наказателна отговорност и на основание чл. 78а ал. 1 от НК му наложи административно наказание глоба в размер на 1000 лева, съобразявайки обстоятелството, че е безработен, няма доходи, недвижимо имущество и МПС /видно от декларацията за семейно и материално състояние/.

Така определеното административно наказание съдът намира, че е необходимо, достатъчно и справедливо за постигане целите на наказанието и преди всичко с оглед поправянето и превъзпитанието на обвиняемия, както и за постигане на генералната превенция.

Съдът постанови веществените доказателства – 0,50 пространствени куб. метра дърва за горене от вида „цер“, оставени на отговорно пазене при А.Б.Б. да се предадат на ТП ДГС гр. Стара Загора.

Предвид разпоредбата на чл.189, ал.3 от НПК, тъй като обвиняемият Х. е признат за виновен, следва да бъде осъден да заплати разносните по делото, в размер на 97.97 /деветдесет и седем лева и 97 ст./лв. за съдебно оценителна експертиза.

Обвиняемият Х. С. Х., със снета самоличност, следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС Раднево, държавна такса в размер на пет лева за всеки служебно издаден изпълнителен лист.

Причини за извършване на деянието – ниска правна култура и стремеж за облагодетелстване по незаконен начин.

Мотивиран от гореизложеното, съдът постанови решението си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: